Lietas arhīva Nr. A42-00251-25/8
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0324.A420146224.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 24.martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Dace Grabovska,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts maznodrošinātas mājsaimniecības statuss, mājokļa pabalsts par mājokli /Adrese A/, un mājokli /Adrese B/, par janvāra mēneša izdevumiem, kā arī nemantiskā kaitējuma 4000 *euro* un mantisko zaudējumu 5,40 *euro* atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja 2024.gada 29.janvārī vērsās ar iesniegumu Jūrmalas Labklājības pārvaldē (*lietas 63.-64.lapa*), lūdzot piešķirt maznodrošinātas mājsaimniecības statusu, kā arī mājokļa pabalstu par mājokli /Adrese A/, un mājokli /Adrese B/, par janvāra mēneša izdevumiem.

Ar Jūrmalas Labklājības pārvaldes 2024.gada 5.februāra lēmumu Nr.1.1-5/N/1010 (*lietas 20.-21.lapa*) nolemts atteikt pieteicējai piešķirt maznodrošinātas mājsaimniecības statusu, kā arī mājokļa pabalstu par mājokli /Adrese A/, un mājokli /Adrese B/, par janvāra mēneša izdevumiem (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu (*lietas 18.-19.lapa*), ar Jūrmalas valstspilsētas administrācijas 2024.gada 15.marta lēmumu Nr.1.1-39/24N-1202 (*lietas 16.-17.lapa*) nolemts sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu un atteikts pieteicējai piešķirt nemateriālā kaitējuma kompensāciju (turpmāk – Lēmums).

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Lai persona varētu saņemt pašvaldības sociālo palīdzību, personai ir jābūt gan deklarētai, gan arī faktiski jādzīvo dzīvesvietā konkrētajā pašvaldībā.

Konkrētajā gadījumā pieteicējas deklarētā dzīvesvietas adrese ir /Adrese A/, proti, Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībā, savukārt, faktiskā dzīvesvieta ir īrētā mājoklī /Adrese B/, proti, Rīgas valstspilsētas pašvaldībā. Tātad faktiski pieteicēja dzīvo citā pašvaldības administratīvajā teritorijā īrētā mājoklī, kas ir šķērslis sociālās palīdzības saņemšanai Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībā.

[1.2] Nav konstatējama iestādes prettiesiska rīcība vai prettiesisks administratīvais akts, tādējādi nav pamata atlīdzinājuma piešķiršanai.

[1.3] Pieteicējas atbildība ir veikt nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu, ka viņai piederošais nekustamais īpašums būtu apdzīvojams, turklāt, pašvaldības iestāde ir sniegusi pieteicējai materiālu atbalstu, lai to nodrošinātu, bet no pieteicējas puses nav konstatējamas darbības, kas vērstas uz piešķirtā materiālā atbalsta izlietošanu atbilstoši noteiktajam mērķim - padarīt dzīvošanai derīgu pieteicējai piederošo dzīvokli /Adrese A/, apmaksājot skursteņslauķa pakalpojumus.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu (*lietas 4.-9.lapa*) tiesā, papildus lūdzot atlīdzināt arī mantiskos zaudējumus 5,40 *euro*. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja norāda, ka statuss viņai nav piešķirts nepamatoti, viņas pensija ir tikai 477,17 *euro,* no 2024.gada janvāra Jūrmalā ir paaugstināts maznodrošinātas personas ienākumu slieksnis. Pieteicējai līdz ar to nodarīti reāli materiālie zaudējumi.

[2.2] Pieteicēja uzskata, ka statuss pieteicējai nav piešķirts, lai radītu pieteicējai pārdzīvojumus, iestāde diskriminējoši un necienīgi vēršas pret pieteicēju.

[2.3] Pieteicēja apstiprina, ka viņas deklarētā dzīvesvieta ir /Adrese A/, bet konkrētais dzīvoklis ir nederīgs, bīstams dzīvošanai.

[2.4] Mājas apsaimniekotājs neko nedara, lai veiktu remontu bēniņos un krāsns tīrīšanu /Adrese A/. Iestāde septiņu gadu laikā nav uzlikusi pienākumu pārvaldniekam veikt remontu ēkas koplietošanas telpās. Pieteicēja uzskata, ka pārvaldniekam jāveic remonts. Pieteicēja ir pensionāre, 2.grupas invalīde. Pieteicējai nav jāveic koplietošanas telpās remonts, tas ir jādara apsaimniekotājam.

[2.5] Iestāde maldina tiesu, ka tad, kad skursteņslaucītājs izdos aktu pat tehnisko stāvokli iesniegšanai Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam, tad dzīvoklis /Adrese A/, būs apdzīvojams. Nav saprotams, kas veiks remontu bēniņos.

[2.6] Pieteicēja uzskata, ka iestāde sagrozījusi tiesību normas un tās Lēmumā necitē pilnībā, jo jāapseko vai nu deklarētā, vai nu faktiskā dzīvesvieta.

[3] Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība (Jūrmalas valstspilsētas administrācija un Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības dome) rakstveida paskaidrojumos tiesai (*lietas 59.-62.lapa*) lūdz pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz sākotnējā lēmumā un Lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība norādījusi turpmāk minēto.

[3.1] Neatkarīgi no apstākļiem, ka ir paaugstināts ienākumu slieksnis, vērtējot maznodrošinātas mājsaimniecības statusa piešķiršanu, konkrētajā gadījumā neizpildās normatīvajos aktos noteiktie kritēriji, lai pieteicēja būtu tiesīga pretendēt uz sociālo palīdzību.

[3.2] Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka neprecīzi citētas tiesību normas, Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība skaidro, ka sākotnējā lēmumā un Lēmumā nebija mērķis citēt Ministra kabineta noteikumu punktu, bet veikt norādi, ka no minētās normas izriet, ka iestāde, nepieciešamības gadījumā, var apsekot personas norādīto faktisko dzīvesvietu. Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība vērš uzmanību, ka Lēmumā saistībā ar minēto ir uzsvērti tieši apstākļi par faktisko dzīvesvietu, jo pieteicējas faktiskā dzīvesvieta nav Jūrmalas valstspilsētas administratīvajā teritorijā, līdz ar to pašvaldības iestādei pieteicēja savā faktiskajā dzīvesvietā nav sasniedzama. Savukārt, tiesību normā arī minētā deklarētā dzīvesvieta netiek norādīta, jo konkrētajā gadījumā šis kritērijs izpildās – iestādei ir iespēja apsekot pieteicējas deklarēto dzīvesvietu, jo tā atrodas Jūrmalas valstspilsētas administratīvajā teritorijā. Tātad Lēmumā uzsvērts, lai saņemtu sociālo palīdzību, personai ir jābūt pašvaldības iedzīvotājai, kura sociālajam dienestam ir sasniedzama savā dzīvesvietas adresē, kas konkrētajā gadījumā neatbilst faktiskajai situācijai.

[3.3] Jautājumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un uzturēšanu, risina savstarpēji dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki un pārvaldnieks. Dzīvojamās mājas pārvaldīšana ir vienīgi dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības kompetence, tajā skaitā lemt par dzīvojamā mājā veicamajām pārvaldīšanas darbībām (arī

remontu), kā arī pieņemt lēmumu par pārvaldnieka izvēli, kuram tiek uzdotas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības. Gadījumā, ja ar esošo dzīvojamās mājas pārvaldnieku nav iespējams vienoties par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanu, dzīvokļu īpašniekiem ir tiesības sasaukt dzīvokļu īpašnieku kopsapulci un lemt par pārvaldīšanas tiesību pārņemšanu, izvēloties citu pārvaldnieku.

Attiecīgi pieteicēja kā nekustamā īpašuma /Adrese A/, īpašniece ir atbildīga par viņai piederošā dzīvokļa tehnisko stāvokli un uzturēšanu atbilstošā kārtībā, kā arī par darbībām, kādas tiek veiktas saistībā ar dzīvojamās mājas kopīpašumā esošo telpu un mājas daļu apsaimniekošanu. Minētā sakarā Jūrmalas valstspilsētas administrācija vairākkārt ir vērsusi pieteicējas uzmanību uz minētajām pieteicējas kā dzīvokļa īpašnieces tiesībām un pienākumiem, kā arī to, ka jautājumi, kas saistīti ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un uzturēšanu, risināmi starp dzīvokļu īpašniekiem un dzīvojamās mājas apsaimniekotāju, savstarpēji vienojoties.

Papildus Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība vērš uzmanību, ka pieteicējai iepriekš tika piešķirts pabalsts krīzes situācijā maksimālajā apmērā 300 *euro*, ar mērķi padarīt dzīvošanai derīgu pieteicējai piederošo dzīvokli /Adrese A/, apmaksājot skursteņslauķa pakalpojumus.

Atsākot dzīvot viņai piederošajā nekustamajā īpašumā /Adrese A/, pieteicējai būs iespējams saņemt pašvaldības sniegtos materiālos pabalstus. Savukārt no pieteikumā norādītā konstatējams, ka pieteicēja joprojām nav nodrošinājusi savā lietošanā esošā dūmvada īpašumā /Adrese A/, tīrīšanu, no kā secināms, ka pieteicēja nav ieinteresēta līdzdarboties, lai mainītu izveidojušos situāciju.

Tāpat Jūrmalas valstpilsētas pašvaldība norāda, ka Jūrmalas Labklājības pārvalde 2023.gadā vairākkārt ir apsekojusi pieteicējai piederošo nekustamo īpašumu /Adrese A/, par ko sagatavoti apsekošanas akti. Apsekošanas aktos iekļauta norāde, ka apkures sistēma nav izmantojama, jo nepieciešama tās tīrīšana, kā arī norādīts, ka griezti ir saplaisājuši, tiem jāveic kosmētiskais remonts. Apsekošanas aktos bez nepieciešamības veikt apkures sistēmas tīrīšanu nav konstatējami citi objektīvi šķēršļi nekustamā īpašuma /Adrese A/, apdzīvošanai.

Tāpat Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība norāda, ka pieteicēja vairākkārt ir norādījusi par bēniņu neatbilstošu tehnisko stāvokli dzīvojamā mājā /Adrese A/, par ko vizuālās apsekošanas atzinumā cita starpā norādīts, ka bēniņu pārseguma konstrukcija ir ekspluatējama, tehniskais stāvoklis kopumā vērtējams kā apmierinošs. Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības rīcībā nav cita informācija, kas norādītu uz apstākļiem, kuru dēļ pieteicēja nevarētu apdzīvot viņai piederošo nekustamo īpašumu /Adrese A/.

[3.4] Ne iestāžu mērķis, ne tiesības ir uzspiest pieteicējai izvēlēties savu deklarēto un faktisko dzīvesvietu. Lēmumā ir sniegtas norādes uz normatīvajos aktos noteikto un attiecīgā tiesiskā regulējuma ietekmi uz pieteicējas tiesībām sociālās palīdzības saņemšanai.

[3.5] Tā kā konkrētajā gadījumā no iestādes puses nav konstatējama prettiesiska rīcība vai prettiesiska administratīvā akta izdošana, iestādei nav pamata atlīdzināt jebkādus iespējamos zaudējumus pieteicējai.

Motīvu daļa

[4] Kā atzīts tiesu praksē, ja pieteikums ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv visi no tiesību normām izrietošie kritēriji administratīvā akta izdošanai. Izskatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu. Konstatējot, ka kāds labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikums nav iestājies, tiesai nav pamata apmierināt prasījumu (*Senāta 2007.gada 12.aprīļa spriedums lietā Nr.SKA-118/2007*).

[5] Ar Lēmumu pieteicējai atteikts piešķirt maznodrošinātas mājsaimniecības statusu, kā arī mājokļa pabalstu par mājokli /Adrese A/, un mājokli /Adrese B/, pamatojoties uz to, ka pieteicēja faktiski nedzīvo savā deklarētajā dzīvesvietā /Adrese A/, kā arī to, ka Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībai nav pamata piešķirt mājokļa pabalstu par citā pašvaldībā īrētu dzīvokli.

Tādējādi tiesai ir jāpārbauda, vai minētais atteikuma pamats ir tiesisks un vai nepastāv priekšnoteikumi, lai pieteicējai tiktu izdots labvēlīgs administratīvais akts.

[6] Lai pretendētu uz valsts vai pašvaldību sociāla rakstura pabalstiem, personai ir jāatbilst konkrētiem normatīvajos aktos noteiktiem kritērijiem. Valsts vai pašvaldība attiecīgos pabalstus var izsniegt tikai noteiktās robežās, kādas pieļauj budžeta iespējas, līdz ar to gan tā apmērs, gan personu, kas ir tiesīgas šādu pabalstu saņemt, loks ir stingri ierobežots.

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 9.panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldība, kuras teritorijā ir personas deklarētā dzīvesvieta, nodrošina sociālo darbu, plāno resursus un veido tādu vidi, lai personai būtu iespēja saņemt tās vajadzībām atbilstošus sociālos pakalpojumus un sociālo palīdzību.

Tādējādi viens no kritērijiem, lai personai būtu tiesības saņemt sociālo palīdzību, ir deklarētās dzīvesvietas esība attiecīgajā pašvaldībā, kas pieteicējas gadījumā izpildās un par ko lietā strīda nav.

Vienlaikus ir būtiski, lai personas deklarētā dzīvesvieta sakristu ar viņas faktisko dzīvesvietu. Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvesvietas maiņas gadījumā attiecīgās personas pienākums ir mēneša laikā, kopš tā pastāvīgi dzīvo jaunajā dzīvesvietā, deklarēt to dzīvesvietas deklarēšanas iestādē.

Savukārt Ministru kabineta 2020.gada 17.decembra noteikumu Nr.809 „Noteikumi par mājsaimniecības materiālās situācijas izvērtēšanu un sociālās palīdzības saņemšanu", kas tostarp noteic mājokļa pabalsta aprēķināšanas, piešķiršanas un izmaksas kārtību un izdevumu pozīciju minimālās normas mājokļa pabalsta apmēra aprēķināšanai, kā arī trūcīgas un maznodrošinātas mājsaimniecības statusa noteikšanas kārtību, 4.punkts noteic, ka sociālais dienests, ja nepieciešams, apseko iesniedzēja norādīto faktisko dzīvesvietu vai deklarēto dzīvesvietu un izvērtē iespēju sniegt atbilstošu atbalstu.

No minētajām tiesību normām kopsakarā secināms, ka sociālās palīdzības saņemšanas priekšnosacījums ir arī faktiskās dzīvesvietas esība pašvaldības teritorijā. Proti, sociālās palīdzības pamatā ir personas, kura to lūdz, materiālā stāvokļa izvērtējums. Savukārt, lai novērtētu situāciju, kurā persona nonākusi, un lai būtu aptverošāka informācija par personu, kura lūdz sociālo palīdzību, sociālajam dienestam nav tikai jāpaļaujas uz personas sniegto ziņu patiesumu un uz dažādos reģistros pieejamo informāciju, bet arī ir tiesības novērtēt personas faktisko mantisko situāciju klātienē.

Lai arī lietā nav strīda, ka pieteicējas deklarētā dzīvesvieta ir Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībā, vienlaikus lietā nav arī strīda, ka pieteicēja faktiski dzīvo /Adrese B/, par ko lietā ir iesniegts 2024.gada 1.aprīlī noslēgts īres līgums starp pieteicēju un dzīvokļa īpašnieku uz 12 mēnešiem (*lietas 46.-47.lapa*). Arī pati pieteicēja ir apstiprinājusi, ka dzīvoklis Jūrmalā ir bīstams dzīvošanai, viņa tur faktiski nedzīvo.

Tādējādi, ja pieteicēja faktiski dzīvo citas pašvaldības teritorijā, tad citas pašvaldības teritorijā esošo faktisko pieteicējas dzīvesvietu Jūrmalas Labklājības pārvaldei nav kompetences apsekot. Tas arī nozīmē, ka pieteicējai nevar rasties tiesiskā paļāvība saņemt sociālo palīdzību no Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības.

Līdz ar to secināms, ka izskatāmajā gadījumā nepastāv priekšnosacījumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai – maznodrošinātas mājsaimniecības statusa un mājokļa pabalsta par mājokli /Adrese A/, un mājokļa /Adrese B/, piešķiršanai.

[7] Papildus norādāms, ka Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 32.pantā ir noteikts, ka sociālās palīdzības mērķis ir sniegt materiālu atbalstu zemu ienākumu mājsaimniecībām, lai nodrošinātu ienākumus garantētā minimālā ienākumu sliekšņa līmenī un segtu ar mājokļa lietošanu saistītos izdevumus, kā arī sniegt atbalstu atsevišķu izdevumu apmaksai un krīzes situācijās.

Tāpat atbilstoši Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35.pantam pamata sociālās palīdzības veidi ir garantētā minimālā ienākuma pabalsts — materiāls atbalsts naudas izteiksmē minimālo ikdienas izdevumu apmaksai un mājokļa pabalsts — materiāls atbalsts ar mājokļa lietošanu saistīto izdevumu segšanai.

Tādējādi mājokļa pabalsta mērķis ir sniegt personai materiālu atbalstu ar mājokļa lietošanu saistīto izdevumu segšanai. Minētais norāda uz to, ka mājokļa pabalstu var piešķirt tikai par to mājokli, kuru persona lieto, proti, kurā faktiski dzīvo.

Atbilstoši Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 36.panta pirmās daļas 2.punktam pašvaldības sociālais dienests pirms lēmuma par trūcīgas vai maznodrošinātas mājsaimniecības statusa vai sociālās palīdzības pabalsta piešķiršanu mājsaimniecībai vai atsevišķai personai mājsaimniecībā pieņemšanas izvērtē mājsaimniecības kopējos materiālos resursus, izmantojot valsts un pašvaldības informācijas sistēmās esošos datus un ievērojot šādus kritērijus - [..] par īpašumu un naudas līdzekļu uzkrājumu neuzskata vienu mājsaimniecības nekustamo īpašumu vai tā daļu, kur savu dzīvesvietu deklarējis un dzīvo iesniedzējs.

Tātad, gadījumā, ja persona nedzīvo īpašumā, kurā tā ir deklarēta, minētais īpašums tiek uzskatīts par īpašumu, novērtējot personas materiālo stāvokli, tādējādi arī minētā tiesību norma norāda uz to, ka sociālais pabalsts tiek piešķirts par mājokli, kurā persona ir deklarēta un faktiski dzīvo.

Ievērojot minētajās tiesību normās noteikto, kā arī sociālās palīdzības un mājokļa pabalsta mērķi, tiesa atzīst par pamatotu atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes secinājumu par to, ka, lai būtu tiesības pretendēt uz sociālo palīdzību, personai ir ne tikai jābūt deklarētai attiecīgajā pašvaldībā, bet arī faktiski jādzīvo deklarētajā dzīvesvietā. Turklāt mājokļa pabalsts tiek piešķirts tieši par to dzīvokli, kurā persona ir deklarēta un kuru lieto (tai rodas izdevumi par savu mājokli).

No lietas materiālos esošajiem rēķiniem par dzīvokli savukārt izriet, ka pieteicēja dzīvokli /Adrese A/, nelieto, pieteicējai izdevumi rodas tieši par mājokli /Adrese B/ (*piemēram, lietas 48.lapa un 51.lapa*). Tiesa vērš uzmanību, ja pieteicēja vēlas saņemt sociālo palīdzību tieši Jūrmalas valstspilsētas pašvaldībā, pieteicējas sociālā situācija var tikt risināta, novēršot šķēršļus, kas liedz lietot dzīvokli, kurā pieteicēja ir deklarēta, nevis īrējot dzīvokli citā pašvaldībā un tādējādi vēl vairāk palielinot savus izdevumus.

[8] Attiecībā uz pieteicējas norādīto, ka pieteicējas deklarētā dzīvesvieta tehniskā stāvokļa dēļ nav apdzīvojama un ir bīstama, ka remonts jāveic apsaimniekotājam, Administratīvā rajona tiesa pieteicējai ir sniegusi izvērstu skaidrojumu vairākkārt, proti, 2023.gada 8.decembra spriedumā lietā Nr.A420200423 *(A420200423, 9.punkts)*, arī 2024.gada 5.augusta spriedumā lietā Nr.A420150623 (*A420150623, 8.punkts*). Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība ir sniegusi skaidrojumu arī šajā lietā tiesai iesniegtajos paskaidrojumus, kas norādīti šā sprieduma [3.3] punktā. Tādēļ tiesa atkārtoti šo pieteicējas izvirzīto argumentu nevērtēs un neskaidros.

[9] Attiecībā uz pieteicējas norādi, ka iestāde sagrozījusi tiesību normas un tās Lēmumā necitē pilnībā, jo jāapseko vai nu deklarētā, vai nu faktiskā dzīvesvieta, Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība sniegusi skaidrojumu, ka iestādes mērķis nebija citēt konkrēto noteikumu punktu, bet norādīt, ka iestāde, nepieciešamības gadījumā, var apsekot personas norādīto faktisko dzīvesvietu.

Šajā gadījumā pieteicēja faktiski nedzīvo deklarētajā dzīvesvietā, savukārt citas pašvaldības teritorijā esošu faktiskās dzīvesvietas adresi iestādei apsekot nav tiesiska pamata.

Vienlaikus lietas materiālos atrodas pieteicējas iesniegums tiesai (*lietas 90.lapa*), kurā pieteicēja pauda savus iebildumus saistībā ar atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes lietā iesniegtajiem dokumentiem, kas, pieteicējas ieskatā, nav noformēti likumā noteiktajā kārtībā, un kurus pieteicēja pieprasīja izņemt no administratīvās lietas materiāliem.

Atbildot uz tiesas informācijas pieprasījumu, Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība sniedza skaidrojumu, ka lietā nav strīda par pieteicējas dzīves apstākļiem un/vai faktu, ka Jūrmalas Labklājības pārvaldes darbinieki apsekoja pieteicēju tās dzīvesvietā, vienlaikus iesniedzot korekti sastādītus dokumentus.

Ņemot vērā to, ka lietā ir strīds par pieteicējas tiesībām uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu, kas tieši izriet no deklarētās un faktiskās dzīvesvietas sakritības, konkrētajiem pieteicējas iebildumiem par dokumentu noformēšanu nav nozīmes lietā un tiesa tos nevērtē.

[10] Ņemot vērā visu iepriekš norādīto, tiesa secina, ka Lēmums ir tiesisks un nepastāv priekšnosacījumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[11] Pieteicēja lūgusi piešķirt viņai atlīdzinājumu.

Atlīdzinājuma prasījums ir pakārtots pamatprasījumam. Tā kā Lēmums ir atzīstams par tiesisku un ir noraidāms pamatprasījums lietā, noraidāms ir arī ar to saistītais atlīdzinājuma prasījums.

[12] Pieteicēja tikusi atbrīvota no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu.

Savukārt minētā panta piektā daļa paredz, ka šā panta ceturtajā daļā paredzētais pieteicēja pienākums pieteikuma noraidīšanas gadījumā samaksāt valsts nodevu nav attiecināms uz tiem pieteicējiem, kuri pieteikumu iesnieguši par administratīvo aktu sociālās drošības jomā.

Tā kā pieteikums iesniegts sociālās drošības jomā – par sociālās palīdzības piešķiršanu –, pieteicējai nav uzliekams pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.- 251.pantu, 254.panta pirmo daļu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

/Persona A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts maznodrošinātas mājsaimniecības statuss, mājokļa pabalsts par mājokli /Adrese A/, un mājokli /Adrese B/, par janvāra mēneša izdevumiem, kā arī nemantiskā kaitējuma 4000 *euro* un mantisko zaudējumu 5,40 *euro* atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese D.Grabovska